

Født til å Herske pt. II

Mortiis

Han var født før egen tid,
Men han vandret alikevel igjenom egne land
Før han der løftet sin gamle jernneve i vrede for
Første gang. Det var i en annen verden enn den han
Hørte til,
Hans ånd ble gitt en levende kropp,
Men den gamle ånden husket allikevel sin tid
Som hersker i den rette verden.
Tiden som allerede har vært
Men som vil bli,
Og alltid skal være, tiden av tider.
Ånden husket dette,
Og skapte tiden igjen.
Han skapte de høye tåkefylte fjell,
Hvor isen er den rette herre.
De dype skoger
Med de enda dypere tjern.
Endeløse livløse ødemarker.
Han skapte høytårnet,
Hvis skygge ingen unnslipper.
Det mørke slott
Høyest i de høye fjell.
Stjerneporten,
Som bare underlegges av den stores vilje.
Han skapte en verden av terror og frykt,
Styrt av den onde kraft
I alle retninger og tider.
Han skapte den store boken,
Hvis pergamenter ligger gjemt i de dype grotter.
Han fører krig mot de hjelpeløse, syke og svake.
Med varger, drauger, ånder og troll,
Og alt annet grimt som sin horde i krig.
Ingen slipper unna monarkens evige vrede og
Forbannelse.
Han sitter kun på sin trone og skuer ut på sitt land.
Men han sitter nå også her,
Og vet han er født til å herske.